

- pomaličky sa pripravuje **ďalší ročník Dobrej noviny** vo farnosti – vianočné koledovanie - a tiež **vianočná akadémia**. Deti, ktoré by mali záujem zapojiť sa do týchto aktivít, nech prídu na piatkové stretnutia v čase od 16.00 do 18:00.

- chceli by sme pri farnosti **založiť aj občianske združenie**, ktorým by sme chceli získavať finančnú pomoc pre jednotlivé aktivity vo farnosti. Kto by bol ochotný pomôcť rozbehnúť túto činnosť, nech kontaktuje členov Pastoračnej rady alebo kňaza.

oMZ

† Farský list

Číslo 46 11. november 2007

Gréckokatolícka cirkev, Farnosť Povýšenia sv. Križa, Prešov-Sekčov

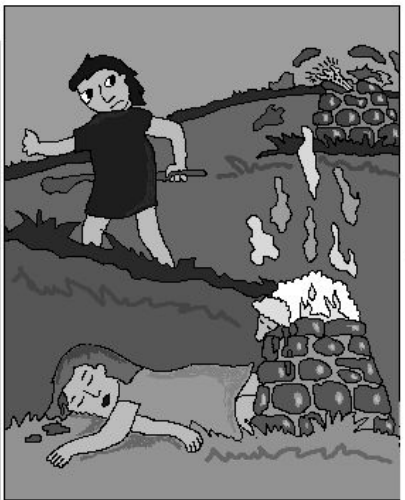
Pre deti a všetky Božie deti

II. HRIECH

Kain a Ábel

Adam a Eva mali dvoch synov. Ábel bol pastierom oviec a Kain roľníkom. Jedného dňa obetovali Bohu Kain i Ábel. Kain priniesol obeť z poľných plodín a Ábel obetoval najkrajšiu zo svojich oviec. Pánovi sa viac zapáčila Ábelova obeť. Kainova obeť sa Bohu nepáčila, lebo Kain mu ju nedaroval s úprimným srdcom. Keď bol Kain s Ábelom na poli, Kain zabil Ábela. Vtedy povedal Boh Kainovi, že už viac nebude roľníkom, celý život bude púťovať ako cudzinec a nikde nebude patriť. Pán potom poznačil Kaina zvláštnym znamením, aby ľudia vedeli, že zabil svojho brata, ale aby ho nikto nechcel zabiť.

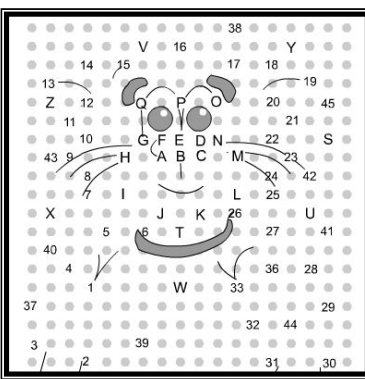
Otázka: Ako sa volali synovia Adama a Evy ?

Vymaluj:

Pospájaj:

Vážení vraví spoluvážňovi:
"Želám ti šťastný nový rok."
"Ale veď je len máj."
"Áno, ale počul som, že ti ešte rok pridali."

Čo je to:
"Je to vo fľaši a nedá sa to vytiahnuť."
"Voflašník nevytiahnuteľný."

prevzaté, spracoval MŠ

Obdobie predvianočného pôstu

Na veľké a slávne udalosti vykúpenia Cirkev pripravuje veriacich pôstom. Jedným z najväčších sviatkov liturgického roku je sviatok Narodenia Ježiša Krista. Aj na tento sviatok pripravuje Cirkev pôstnym obdobím, ktoré mu predchádza.

Pôst pred Narodením Pána je nazývaný **filipovka**, pretože sa začína deň po sviatku sv. apoštola Filipa. Pôst bol zavedený, aby pripravil Cirkev na dôstojnú oslavu veľkého a svätého dňa Kristovho narodenia.

Prvá zmienka o prípravnom období pred Narodením Pána – **filipovke** – je v dekréte koncilu zo Zaragozy (380). Koncilovi otcovia sa uzniesli, že každý kresťan má od 17. decembra do Bohozjavenia (6. januára) chodiť denne do chrámu. Na synode v Mac (v dnešnom Francúzsku) r. 581 bolo schválené, že každý kresťan sa má od sviatku sv. Martina (11. novembra) až do 24. decembra postiť trikrát do týždňa (pondelok, streda, piatok).

Zmienku o pôste pred Narodením Ježiša Krista nachádzame v Koptickom kalendári v 8. storočí. Ján Pôstnik, patriarcha Carihradu, ustanovuje pravidlo: „*Patrí sa, aby sa veriaci zdržiavali od mäsa po dve štyridsiatnice, t.j. v čase Filipovky a v čase pôstu Petra a Pavla*“. V 9. storočí sa celý Východ podriadil tejto disciplíne a prijal pôst pred sviatkami Narodenia Ježiša Krista. Súčasné liturgické obdobie pred Narodením bolo definitívne ustálené na Konštantínopolskom sneme v roku 1166. Koncil sa uzniesol, že pôst sa bude začínať 15. novembra a bude trvať do 24. decembra vrátane. Tak bol ustanovený ďalší 40-dňový pôst.

Aj cieľom tohto pôstu je pripraviť sa modlitbou a pôstom na sviatok Narodenia Ježiša Krista. Simeon Solúnsky hovorí: „*Štyridsaťdenný pôst pred Narodením Ježiša Krista je podobný Mojžišovmu pôstu na vrchu Sinaj. Po štyridsaťdňovom pôste prijal tabule Božích prikázaní. Zachovajme aj my štyridsaťdňový*

pôst a prijmime živé Slovo Božie vtelené z Panny a prijmime aj jeho telo – pristúpme k svätému prijímaniu“.

Predvianočný pôst sa v Cirkvi prijal podľa starozákonných patriarchov, ktorí s veľkou vierou očakávali príchod Mesiáša. V čase *Filipovky* chce Cirkev utvrdiť srdcia veriacich vo viere príkladom ako starozákonných, tak aj novozákonných svätých, ktorých pamiatku slávi v tomto predvianočnom pôstnom období. Dve nedele pred sviatkom Narodenia Ježiša Krista sú zasvätené pamiatke svätých Praotcov a svätých Otcov Starého zákona.

Využime aj my túto ponuku Cirkvi a cez Filipovku sa dobre pripravme na sviatok Narodenia nášho Pána, Boha a Spasiteľa Ježiša Krista.

Vydáva
Gréckokatolícka cirkev
Farnosť Povýšenia sv. Križa, Prešov-Sekčov,
Ul. Martina Benku 7, 080 01 Prešov

internet: www.grkat-sekcov.sk
e-mail: presov.sekcov@grkatpo.sk
tel.: 051/7725 540

Len pre vnútornú potrebu farnosti

Dobrovoľný príspevok: 3 Sk

Neprešlo jazykovou úpravou

prevzaté z <http://www.zoe.sk>. Spracoval oMZ.

Naši otcovia svätý Amfilochios, ikonijský biskup – 23. november

Amfilochios sa narodil okolo roka 320 v kapadóckej Cézareji (Malá Ázia, dnes Turecko). Vďaka svojmu otcovi, veľmi rozhladenému a nábožnému človeku, príbuznému svätého Gregora Teológa (pamiatka 25. a 30. januára), dostal dobrú kresťanskú výchovu a kvalitné vzdelanie. Spočiatku sa venoval advokátskej činnosti, ale približne po siedmich rokoch sa rozhodol všetkého vzdať. Odišiel do púšte a viedol prísny asketický život.

Keď v roku 372 zomrel biskup hlavného Ikonijského mesta Ikónium (dnes turecká Konia), Amfilochios sa zjavil anjel a povedal mu, aby tam išiel a pásol duchovné ovce. On však neposlúchol. Počas nasledujúcej noci sa mu anjel zjavil znova, ale Amfilochios ho neposlúchol ani tentoraz, lebo sa obával, že zjavenia sú dielom zlého ducha. Pomyslel si: „Aj Satan sa niekedy môže tváriť ako anjel svetla“ (por. 2 Kor 11, 14). Keď sa mu anjel zjavil tretikrát, Amfilochios mu povedal: „Ak si Boží anjel, vstaňme a spoločne sa modlime.“ Potom sklonil hlavu a začal spievať: „Svätý, svätý, svätý Pán zástupov, plné sú nebesia i zem tvojej slávy“ (por. Iz 6, 3 a liturgické texty). Anjel sa však bez zábran modlil spolu s ním, ba dokonca chytil Amfilochia za pravicu a priviedol ho do neďalekého chrámu, dvere ktorého sa sami od seba otvorili. Vnútri bolo množstvo mužov v bielych odevoch, ktorí ho zobrali k oltáru a podali mu evanjeliár so slovami: „Pán s tebou!“ Vtedy jeden z nich, podľa vzhľadu najstarší, mocne zvolal: „Všetci sa modlime“ a pokračoval: „Svätá milosť ustanovuje nášho brata Amfilochia za biskupa mesta Ikónium. Modlime sa, aby Božia milosť bola nad ním.“ (Takmer rovnakými slovami sa aj dnes koná vysviacka biskupa.) Nato sa s ním všetci prítomní rozlúčili a zmizli.

Užasnutý Amfilochios sa modlil až do rána a za úsvitu vyšiel z chrámu, aby sa vrátil do svojej jaskyne. Po ceste ho však stretli siedmi biskupi, ktorí sa zhromaždili z okolitých miest kvôli vysviacke nového ikonijského hierarchu. Od Boha dostali príkaz, aby vysvätili mnícha menom Amfilochios. Keď ho teda stretli, okamžite sa naň obrátili s otázkou: „Nie

si Amfilochios? Povedz nám pravdu, lebo každé klamstvo pochádza od Zlého.“ On im skromne odvetil: „Áno, som hriešny Amfilochios.“ Keď ho biskupi viedli naspäť do chrámu, on im rozpovedal o svojom zvláštnom nočnom videní, takže sa neodvážili znova ho vysvätiť, iba sa pred ním sklonili, objali ho a priamo posadili na biskupský stolec. Bolo to v roku 373 po Kristovi.

Amfilochios spravoval zverený kresťanský ľud viac ako dvadsať rokov. Jednou z výrazných črt jeho pôsobenia bol zápas proti nepravoverným učeniám svojej doby, predovšetkým proti arianizmu (Boží Syn vraj nie je rovný Otcovi), proti makedonianizmu (Svätému Duchu údajne nepatrí poklona a sláva ako Otcovi) a proti messalianizmu (vraj nie sú potrebné ani pôsty, ani sviatosti, ani cirkevné ustanovizne, iba modlitba). Amfilochios bol popredným aktérom Prvého konštantínopolského snemu z roku 381, teda Druhého ekumenického koncilu, a svojím vplyvom dosiahol, že jeho priateľ svätý Bazil Veľký napísal slávne dielo *O Svätom Duchu*. Aj sám Amfilochios je autorom množstva významných teologických diel, predovšetkým apologetického (obránného) charakteru.

Raz Amfilochios navštívil cisára Teodóza Veľkého (379 – 395), aby ho povzbudil k razantnejšiemu postupu proti ariánom. Keďže nebol úspešný, mlčky odišiel, ale o niekoľko dní sa vrátil. Cisárovi vzdal úctu, aká mu patrila, ale jeho synovi Arkadiovi, ktorý sedel vedľa neho, ju nevzdal. Teodóz si myslel, že Amfilochios sa pozabudol, preto mu pripomenul, že to má robiť. On však odvetil: „Stačí, keď sa úcta vzdáva kráľovi.“ Cisár sa rozhneval a prikázal ho vyhnúť, no vtedy mu Amfilochios povedal: „Vidíš, cisár, ako sa na mňa hneváš a ako nedokážeš zničiť, keď sa tvojmu synovi nevzdáva úcta?! Tak aj Boh Otec neznáša, keď sa nevzdáva úcta jeho Synovi. Odvracia sa od tých a nemiluje tých, ktorí sa mu rúhajú a hnevá sa na tých, čo vstupujú s rúhačmi do spoločenstva.“ Cisár to pochopil a začal proti arianizmu postupovať razantnejšie.

Amfilochios zomrel v pokoji a vysokom veku okolo roku 395 po Kristovi.

ThLic. Marcel Gajdoš

Boží plán pre manželstvo (pokračovanie o sviatosti manželstva)

Podľa Božieho zámeru má každé manželstvo tri osobitné vlastnosti:

1. manželstvo sa vytvorilo pre jedného muža a jednu ženu,
2. dokiaľ budú žiť,
3. aby sprostredkovali nový život.

Keď Boh stvoril zvieratá, stvoril samca a samicu, aby sa mohli rozmnožovať. Ale s ľuďmi to bolo inak. Boh stvoril ženu, lebo videl, že muž potrebuje priateľa /pomoc/.

Podľa Božej predstavy, žena má vyššie poslanie ako len rodiť deti. Jej prvoradou úlohou je byť priateľkou /pomocnicou/ pre svojho muža.

V prvej knihe Mojžišovej čítame: „Potom Pán, Boh, povedal: Nie je dobré...“ (Gn 2, 18) Musíme sa spýtať: „Čo nebolo dobré?“ V tom čase bolo na zemi takmer všetko dobré. Nebol tam hriech, Boh a človek boli priatelia, Boh sa mohol rozprávať s človekom a človek s Bohom. Ale predsa tam bolo niečo, čo nebolo dobré.

Pozrime sa späť do Biblie: „Potom Pán, Boh, povedal: »Nie je dobre byť človeku samému.«“ (Gn 2, 18a).

Hoci Boh bol s človekom, človek bol stále sám. Potreboval priateľa. Mohol sa síce o svoju lásku a priateľstvo podeliť s Bohom, ale niečo mu stále chýbalo. Človek potreboval ešte niekoho, s kým by sa podelil o svoje priateľstvo.

Vidíme, že človek mal problém so samotou, ale Boh sa o neho postaral. Boh vyriešil problém jeho samoty a dal mu ženu, ktorá mu bola spoločníčkou, priateľkou svojho muža, jeho pomocou.

„Potom Pán, Boh, povedal: »... urobím mu pomoc, ktorá mu bude podobná.«“ (Gn 2, 18b) Tak Boh stvoril ženu a tým tu bol celok. Muž a žena vstúpili do manželstva, čím bol zjavený Boží ideál úplnosti. To bol začiatok manželstva.

oMZ.

Sečovce

Sečovce – ležia na upätí Slanských vrchov, juhovýchodne od Dargovského priesmyku.

Prvá písomná zmienka o Sečovciach pochádza z listiny z roku 1256, kedy sa spomína ako sídlisko. V roku 1356 Sečovce patrili zvolenskému županovi Gálovi Szécsimu, podľa ktorého dostali aj názov Gálszécs.

V erbe, pochádzajúcom zo zač. 16. st., malo mesto orlicu s mesiacom a hviezdou.

V rámci Zemplínskej župy sa už roku 1777 Sečovce spomínajú ako okres.

Rímskokatolícky kostol, pôvodne gotický z roku 1494, neskôr viackrát prestavaný a opravovaný.

Gréckokatolícky chrám z roku 1757 bol v roku 1944-45 zničený. V roku 1969-70

postavený nový, v modernom štýle, zasvätený sv. Cyrilovi a Metodovi. Jedinečné nástenné maľby v byzantskom štýle, ktorých autorom je Rastislav Bujna.

Listom apoštolského exarchu Milana Chautura, CSsR, Pod ochranou solúnskych bratov, z dňa 5. júla 1997, boli svätí apoštolom rovní Cyril a Metod, vyhlásení za patrónov Košického apoštolského exarchátu. Gréckokatolícky chrám v Sečovciach sa takto stal miestom každoročných exarchátnych spomienkových slávností (5. júla).

Prevzaté z www.grkatpo.sk. Spracoval oMZ.

Farské aktuality

- od **15. novembra** začíname **pôst pred narodením Pána – Filipovku**. Počas *Filipovky* budeme pokračovať katechézami na tému Božská sv. liturgia. Prvá katechéza bude 15.11. po sv. liturgii a ďalšie potom v dvojtyždňových intervaloch.

- na sviatok **Vstupu našej presvätej Vládkyne, Bohorodičky Márie, vždy Panny, do chrámu** pozývame na večernú sv. liturgiu (18:00) všetky deti našej farnosti, aby po sv. liturgii **prijali požehnanie**, ktoré sa udeľuje práve na tento sviatok.

- **v pondelky** je možnosť stretnutí v Pastoračnom centre pre **našu mládež**. Náplň stretnutí je podľa požiadaviek a záujmu: stolný tenis, katechézy, rozhovory, prednášky, workshopy...